

Monoloog voor 1 dame

Van ca. 15 minuten

(1 man kan ook. Daar is een apart script voor geschreven...)

Maar er hangt hier een man aan zijn balkon...

door

© Peter van den Bijllaardt

Lommerbaan 77

2728 JB Zoetermeer

Haar er nog vragen?... Tel. 079 – 888 67 45

toneel42@casema.nl

Mijn site:

<http://home.casema.nl/toneel42>

Hierop staan alle samenvattingen van mijn toneelstukken, eenakters, sketches en hoorspelen

Omni-Chat - groep

<http://groups.omni-chat.com/TONEELSTUKKEN%20en%20SKETCHES>

Hierop staan eveneens alle samenvattingen, maar ook nog de foto's van alle groepen die mijn toneelstukken en sketches hebben gespeeld.

Het is de bedoeling dat Adriana, steeds als ze iemand belt door diegene onderbroken wordt. Ze houdt dus steeds midden in haar zinnen abrupt op. Probeert de ander weer te vertellen dat die man die aan het balkon hangt ieder moment naar beneden kan vallen, maar wordt dan weer onderbroken, omdat diegene eerst wil weten hoe ze haar naam spelt.

Iedere keer als dit gebeurt laat ik dit weten door 3 . . . tjes achter de zin te zetten. De pauze die Adriana dan neemt varieert, omdat de ander aan de andere kant van de lijn dan een lange of korte vraag stelt.

KLEDING:

Ze ziet er keurig gekleed. Men kan zelf bepalen hóé keurig.

TONEEL:

Hoeft niets bijzonders te zijn. Opzij van het toneel kan men net doen of daar het balkon is, waar haar buurman aanhangt. In de 'kamer' moet wel een tafeltje staan. Hier en daar kan men wat planten neerzetten. Adriana gebruikt haar mobiel om te bellen.

Maar er hangt hier een man aan zijn balkon...

Adriana: *[komt het toneel op met 2 dozen bonbons, een elektrische keukenmachine (nog in doos) en een grote handtas aan haar schouder. Ze legt alles op het tafeltje en kijkt dan pas recht de zaal in]* Ik heb ik me daar toch een leuke avond gehad. *[legt alles op het tafeltje. Ze gaat wel tegelijk met haar tekst door]* En gelachen dat ik heb. Marianne zat weer op haar praatstoel. Die meid was niet meer te stoppen. En spannend was het ook, want ik heb nog nooit zoveel op één bingoavond gewonnen. 2 Dozen bonbons, die *[noemt het keukenmachine]* Daar was ik me toch blij mee. Wilde ik al jaren hebben. Maar ja, je weet hoe dat gaat. Zelf kopen kwam er nooit van. Maar nou heb ik 'm toch. *[begint weer zachtjes te lachen]* En deze handtas. Die heb ik ook gewonnen. Ja, ik heb er mijn eigen... *[haalt er een kleinere handtas uit]* handtas maar ingestopt, want om nou met 2 tassen aan m'n schouders naar huis te gaan. De politie op straat zou nog kunnen denken dat ik er een van een oud vrouwtje had geroofd. Ja, weet ik veel wat de politie tegenwoordig allemaal de..... *[kijkt ineens naar de zijkant van het toneel. Grote ongelovige ogen]* Wat ik nou toch zie... *[ze knijpt enkele keren heel overdreven haar ogen open en dicht. Dan loopt ze naar de zijkant en steekt haar hoofd tussen de coulisse gordijnen door. Of ze gaat even af. Als ze af is praat ze iets harder]* Waarom hang jij nou aan je balkon? *[er klinkt een stem van de zijkant van het toneel. Onverstaanbaar, maar er moet wel paniek te horen zijn]* Je bent uitgegleden toen je de kat van het dak wilde halen?... *[onverstaanbare stem]* Maar waarom klim je er dan niet weer op?... *[onverstaanbare stem]* Dat heb je al geprobeerd, maar dat gaat niet? Waarom dan niet?... *[onverstaanbare stem]* O, je hebt er de kracht niet meer voor... *[onverstaanbare stem]* Je kan nog wel met je voeten op een stenen rand rusten, maar je benen omhoog gooien lukt niet meer. Hè, wat vervelend nou... *[onverstaanbare stem]* Wat zeg je?... *[onverstaanbare stem]* De brandweer? Moet ik de brandweer bellen? Maar d'r is toch helemaal geen brand?... *[onverstaanbare stem]* O, de brandweer moet je van dit balkon halen. Maar hoe dan? *[onverstaanbare stem. Beetje ongeduldig nu]* O, met een ladder? Ja natuurlijk, da's waar die hebben die jongens altijd op die rooie wagens liggen. Zeg, wil je misschien wat drinken? Kopje koffie? Thee?... *[onverstaanbare stem]* O, daar heb je nu geen behoefte aan... *[onverstaanbare stem. Beetje ongeduldig]* Ja, ja ik ga bellen. *[haalt haar hoofd weer binnenboord of komt weer op]* Waar is mijn telefoon? *[kijkt rond]* Waar is mijn telefoon nou? *[lacht schaapachtig]* O ja, die heb ik niet meer. *[kijkt met grote ogen de zaal in]* Maar hoe kan ik dan bellen? *[haar gezicht klaart op]* Mijn mobiel. *[ze gaat meer dan 1 minuut in haar tas graaien, maar kan hem niet vinden. Nerveus]* Waar is dat kreng nou? Ik weet zeker dat ik hem vanmiddag in mijn tas heb gedaan. *[krijgt ineens een inval. Ze kijkt overdreven blij. Graait haar mobiel uit haar kontzak maar kijkt er dan heel dwaas naar]* Maar ik heb

hier helemaal het nummer van de brandweer niet instaan. *[ze gaat weer af]* Zeg, gaat het nog?... *[onverstaanbare stem]* Het gaat helemaal niet. Nee, dat kan ik me voorstellen. Hoe jij erbij hangt... *[onverstaanbare stem]* Nee, ik heb de brandweer nog niet gebeld... *[onverstaanbare stem. Nu behoorlijk geïrriteerd]* Omdat ik het nummer niet heb. Ik moet met mijn mobiel bellen. Ja, ik had wel een gewone telefoon maar die kosten werden mij een beetje te gortig. Ik betaalde bijna iedere maand... Maar goed, op dit soort verhalen zit jij natuurlijk niet te wachten. Ik heb toen maar een mobiel genomen en daar heb ik heel veel nummers in staan. Zelfs die van mijn schoonmoeder, maar het nummer van de brandweer staat er niet in. Eigenlijk wel een goed idee. Om die er in te zetten, bedoel ik. Voor het geval er brand is en zo. *[kort lachje]* Of als je buurman aan de rand van haar balkon hangt. *[onverstaanbare stem. Weer behoorlijk geïrriteerd]* Ja, ja ik ga ze bellen.

Klein stukje verder

Hallo? Hallo? HALLÓ!!!... Die stomme trut heeft mij gewoon in de wacht gezet. *[kijkt verontwaardigd de zaal in]* Laten ze me gewoon naar vioolmuziek luisteren. *[loopt af]* Ze laten me gewoon naar saaie liftmuziek luisteren. Terwijl jij daar aan dat balkon ha... Ja, hallo? Spreek ik met de brandweer?... Er is wat mis gegaan met de verbinding. *[weer behoorlijk opgewonden]* D'r is helemaal niks verkeerd gegaan met de verbinden. Dat mens dat de telefoon opneemt moet eens leren luis... O... O... Nou, dat begrijp ik ja. Maar mag ik dan zo vrij zijn op te merken dat er daar bij jullie een heleboel mis is met de telefoon. Er hangt hier een man aan de rand van zijn balkon en die kan iedere moment naar bene... O, u gaat mij een ander nummer geven... *[even af]* Hij gaan me het nummer van de brandweer geven... *[weer op]* Pen en papier? Momentje... *[kijkt zenuwachtig rond. Pakt dan uit haar tas een klein notitieboekje, waaraan een pen vast zit. Ze probeert haar mobieltje tussen haar oor en haar schouder te houden om te kunnen schrijven, maar het mobieltje glipt van haar schouder af. Ze probeert het nog op te vangen, waardoor het notitieboekje en de pen uit haar handen schieten. Het lijkt erop dat ze haar mobiel opvangt, maar dat kaatst van haar handen af en valt op de grond. Ze pakt het snel op]* Ja, mijn mobiel is op de grond gevallen... Hallo?... Hallo?... Opgehangen. *[gaat weer af]* Die idioot heeft opgehangen... *[wanhopige onverstaanbare stem]* Je houdt het niet lang meer? *[onverstaanbare stem]* Ja ja, ik ga opnieuw bellen, rustig maar. *[weer op en drukt weer 112 in]* Ja hallo, ik ben verbroken. Die man waar ik net over belde hangt nog steeds aan... *[gooit haar oogballen overdreven ver omhoog]* Nee hè, jullie willen niet nog es mijn naam weten hè?... *[zwaar zuchtend en nu heel erg geïrriteerd]* Bijllaardt... Nee, met een lange ij... Nee, niet met 1 el. Met twéé ellen... Maar d'r hangt hier een man... Nee, met dt aan het eind. Maar er hangt hier iemand aan de rand van haar... Wie ik wil spreken? De brandweer. U bént toch wel de brandweer?... Ik spreek met de politie... *[met moeite kalm sprekend]* Ja dat is met

net ook al verteld, jullie hebben problemen met doorverbinden. Maar hoe krijg ik dan de brandwee... U gaat mij het telefoonnummer van de brandweer geven... Ja, ik heb pen en papier bij de hand. *[pakt het boekje en de pen, gaat op 1 knie zitten en zet de punt van haar schoen op het boekje]* Zegt u het maar... 020... Verrek die pen schrijft niet. *[begint woest met de pen op het blaadje rondjes te draaien]* Nee, hij doet het niet. Momentje? *[Af]* Hebt u misschien een pen in uw zak? *[onverstaanbare stem]* Niet? *[In de mobiel pratend]* Mijn pen doet het niet. *[weer op]* Zegt u het maar, dan onthoud ik het wel... 020... 821 29 56. Ik heb 't... *[Beetje obstinaat]* Nee, gaat u nu niet tegen me kletsen dan vergeet ik het nummer weer... O, u wilt even horen of ik het heb onthouden. 020 822 27 56... O, niet goed... Het moet haar 020... 821 29 56. Ik heb 't, ik ga gelijk bellen. *[drukt de mobiel uit en drukt dan de 10 nummers in. Zucht heel diep]* Ja hallo, spreek ik met de brandweer?... Mevrouw wie?... Maar die moet ik helemaal niet hebben. Ik moet de brandweer hebben... Ja, ik weet dat je dan 112 moet bellen, maar die hebben problemen met het doorverbinden... *[al zuchtend]* Nee mevrouw, ze hebben mij niet met u doorverbonden. Ze hebben mij uw nummer gegeven, maar dat is verkeerd... Nee, niet verkeerd. Ú heeft het goeie nummer de brandweer heeft mij het verkeerde nummer gegeven... *[weer een beetje opgewonden]* Nee, niet de brandweer, de politie. Die mevrouw die bij de politie werkt heeft mij het verkeerde... Wat zegt u?... O, u gaat het nummer voor mij even in het boek opzoeken. *[wanhopig]* Maar daar heb ik niks aan want ik heb geen pen om het op te schrijven... Ja, ik heb wel een pen mevrouw maar die doet het niet... Nee, dat heeft u heel goed, dan kan ik er ook geen nummer mee opschrijven... Het in het stof schrijven. Maar d'r ligt hier helemaal geen stof mevrouw... *[zelfverzekerd]* Ja toevallig ben ik een hele nette dame die iedere dag haar kamer afstof ja... Maar die man hangt al die tijd aan de rand van haar balkon en... Waarom hij aan zijn balkon hangt? *[beetje obstinaat en boosaardig]* Voor de grap mevrouw. Hij hangt voor de grap aan zijn balkon... Nee, natuurlijk niet. Hij wilde zijn kat van het dak halen... Hoe het met die kat is afgelopen? Ja, dat weet ik niet mevrouw... Als u nu even dat nummer voor me opzoekt dan ga ik naar een andere pen zoeken... *[legt haar mobiel neer en gaat af]* Er gaat iemand het nummer van de brandweer in het boek opzoeken. *[onverstaanbare stem]* Nee, dat weet ik niet meer... *[onverstaanbare stem]* Omdat ik nooit goed in onthouden ben geweest. Als u nou een pen had?... *[onverstaanbare stem]* U heeft er een... Ja waarom zei u dat dan niet meteen?... *[onverstaanbare stem]* In uw colbertzak... Wacht, als ik nou hier op mijn knieën gaat zitten dan kan ik er bij... *[inspannend spreken]* Nou, hier zit geen pen hoor. *[onverstaanbare stem]* O, in uw binnenzak. *[inspannend spreken]* Ja, ik voel 'm. Enne... ik eh... héb 'm. *[op met de pen in haar hand. Pakt de mobiel]* Hallo? Bent u er nog mevrouw?...

Het eind heeft een hele leuke clou